

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

Caput III. Beatam dicunt Virginem omnes Cœlestes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](#)

C A P U T I I I .

Beatam dicunt Virginem omnes Cælestes.

1. Quia Sanctissima.

TA sancta est Virgo ut existens in utero plus habuerit de gratia, quam omnes in Cælo habeant Sancti, ut docet Franciscus Mayron de Virgin. dist. 3. q. 1. c. 3. Et Vasq: tom: 2. in 3. p. d. 119. c. 3. B. Virginem in instanti Conceptionis suæ, & deinceps plenum rationis usum in his saltē quæ ad Deum & virtutem pertinent habuisse; insuper, sine interruptione, sine tepiditate, sine defectu aliquo semper operata. Quantum igitur collegit gratiæ, dicat Joan. Euchaita 30. Jan. ode 5. in Meneis. Mortalis natura immortale Angelicam superavit ad fastigium sanctitatis currendo: in hac quippe prætenera Virgo Angelos nulla carne gravatos post se reliquit. Certè ex eo solo quod Mater Dei effecta, affluit S. Ildefons: serm. 1. de Assumpt: Christus eam Fons gratiæ, velut ignis ferrum decoxit, incanduit, ignivit. S. Abbas in Meneis 15. Aug. Virginis meritorum excessus omnem creatam cogitandi facultatem longissimè superat. Vetus est S. Justini Martyris sensus orat. de pace. Nullus mortalium, quamvis donorum multipliciter prædictus sit, Virginis valet coæquari. Et S. Ephrem. orat. de Virg. Sublimor est Cælicolis, purior solis radio, & splendoribus, namquæ, ut S. Anselmus de Concept. Virg. cap. 12. Decebat Virginem ea puritate nitore, quæ major sub Deo nequeat intelligi. Unde juxta S. Andr. Creten. de Assumpt: B. V. Excepto DEO solo omnibus est altior.

Gerson de Nativit. acceptâ in fundamentū doctrinâ S. Dionysij de Angelis. Habet hoc Hierarchicus ordo secundum Dionysium, ut inferiorum virtutes sint in superioribus perfectiori modo repositæ. Quemadmodum sapientia perfectior in Seraphim, quam in Cherubim. Est autem Maria super choros Angelorum per gratiam, & gloriam sublevata: erant igitur in ea perfectiones creaturarum irrationalium, & rationalium etiam Angelicarum eminentiori quadam modo reperibiles. Imò juxta Greg. Mag. in 1. Reg. 1. Maria meritorum verticem supra omnes Angelorum choros usque ad solium Deitatis evexit. Theodoret. lib. 3. in cantic. Maria inter tot hominum quæ salvantur animas, veluti electa columba, non solum pulchra penitus, & immaculata, sed etiam quæ puritate Cherubim, & Seraphim antecellit.

Et Rupert. lib. 6. in cantic. ita illam affatur. Quando Spiritus S. in te super-
venit, & Filium Virgo conceperisti, tunc tu, & ex tunc pulchra facta es pulchri-
dine Divinâ. Hailgrinus in cap. 7. Cant. citatus à Nayan. in elect. lib. 4. n. 425. Non
minùs ait, meruit fundendo lac de uberibus suis ad Filij nutrimentum, quām Mar-
tyres meruerunt fundendo sanguinem suum in Martyrio. Ex quo patet quantopere
gratiam augebat per opera, etiam per illa, quæ alias per se non sunt meritoria,

Præclarè hanc Virginis sanctitatem videtur mihi figurasse Arca Noë, quæ utiq;
juxta plerosque Patres hanc Virgem notabat Gen. 7. Ferebatur super aquas. Apoc. 17.
Aqua populi sunt. Itaque super sanctitatem populorum ferebatur. Christ. Iesu
serm. de B. Virg. ita eidem loquitur. Gratia plena es, quia tecum est universus gratia
thesaurus. Et S. Athanasius explicatiū orat. de S. Deip. Spiritus S. in Virginem de-
scendit, cum omnibus suis essentialibus virtutibus, imbuens eam gratia, ut in omni-
bus grata esset, atque idcirco gratia plena cognominata est, eo quod ab impletione
Spiritus S. omnibus gratiis abundaret.

Unde juxta Autorem imperfecti operis in Matth. S. Joseph maluisset credere sine
viro mulierem concipere posse quām Mariam peccavisse. Nimurum ut ait Petrus
Damii: serm. de Assumpt: Quid sanctitatis? quid justitiae? quid Religionis? & per-
fectionis singularis huic Virgini deesse potuit, quæ totius gloriae Divinae Charismata
plena fuit? in Cathechismo Græcano appellatur Deiparens intaminata, impolluta,
immaculatissima, sanctissima, illibatissima, reverendissima.

**2. Quia omnia dona quæ omnes habent Cælestes,
accepit uberioris.**

Virginem S. alloquitur Idiot. cap. 2. contempn. Non deficit tibi ò Virgo, puri-
tas Angelorum, non fides Patriarcharum, non scientia Prophetarum, non zelus A-
postolorum, non patientia Martyrum, non sobrietas Confessorum, non innocentia
& humilitas Virginum: in summa in nullo genere vacasti virtutum ò Virgo plus
quām Beata. Quodcumque donum alieui Sanctorum unquam datum fuit, tibi non
fuit negatum, sed omnium sanctorum Privilegia omnia habes, ia te congeta. S. Bo-
navent. Spec. cap. 3. Omnia flumina intrant in Mare, dum omnia charismata intrant
in Mariam. Flumen enim gratiae Angelorum intrat in Mariam, flumen Patriarcha-
rum, & Prophetarum intrat in Mariam, flumen gratiae Apostolorum intrat in Mari-
am, flumen gratiae Martyrum intrat in Mariam, flumen denique Confessorum, Vir-
ginum & Doctorum intrat in Mariam: Omnia flumina intrant in Mariam juxta
illud Eccles. 1. *Omnia flumina intrant in mare.*

S. id

S. id prolequitur Thomas Archiep. Valentinus conc. 3. de Nativit. Virg. Sicut in homine collecta est omnis Creatura, & ideo Microcosmus est homo, sic in Virgine collecta est omnis Ecclesia, & Sanctorum perfectio: Unde Virgo Microcosmus, (id est parvus mundus) Ecclesiae dici potest. Quidquid in quolibet Sanctorum fuit illustre, in illa fuit, in illa patientia Job, mansuetudo Moysis, fides Abrahæ, castitas Joseph, humilitas David, Salomonis sapientia, zelus Eliæ. Idquæ ita ut juxta Richard. i. S. Laurentio lib. 2. de laud. V. cap. 2. dici posse. Nec comparavi illi lapidem pretiosum, id est quemlibet Sanctum; quoniam omne aurum in comparatione ejus est arena, exigua, id est omnis sanctus respectu Mariæ est sicut arena respectu auri.

Amplius dixit S. Hieron. vel alius apud eum Serm. de Assumpt. Sicut in comparatione Domini nemo bonus est, ita in comparatione Matris Dei nulla res invenitur perfecta, quamvis eximia comprobetur. S. Bonav. cap. 2. spec. juxta illud proverb. 31. Multe filie congregaverunt divitias, tu sola Virgo Supergressa es universas, si filias istas intelligamus animas sanctas, vel intelligentias Angelicas.

Quod ipsum videtur insinuasse constructio tabernaculi, ad quod exstрудens quisque afferebat, quod domi habebat optimum. Principes aurum, argentum nobiliores, purpuram fæminæ, coccinum &c. Jacobus Chrysostom. comment. in Magnificat. Nulla fuit data gratia alicui Creaturæ, quin fuerit data Virgini Maria. Accedat his S. Chrysost. serm. 145. Singulis se est gratia largita per partes, Mariæ verò simul se tota dedit gratiæ plenitudo. Quod ipsum dixit S. August. citat. in addit. Lyran: super psalmum ex libro de natura, & gratia. Cæteris quidem Sanctis per partes data est gratia, Mariæ autem se tota infudit plenitudo gratiæ.

Quam doctrinam confirmat ex S. Hieron. S. Antonin. parte 4. Summa tit. 15. cap. 6. Et S. Damaso. orat. 1. de dormit. Virg. addit. Dei Matris, & servorum Dei infinitum est discernere. Collaboravit autem Virgo S. huic sua Sanctitati, mortificationem corporis quotidiè à se exegit. Ambr. lib. 2. de Virg. Si quando reficiendi successisset voluntas cibus plerumque obvius qui mortem arceret, non delicias ministraret, dormire non prius cupiditas, quam necessitas fuit.

3. Quia impeccabilis.

Quod S. Anton. 4. part. tit. 15. cap. 44. 69. sic deducit. Quia nec cessavit, nec potuit cessare à sanctitate; quia statim in utero sanctificata, ut nec venialiter unquam peccare potuerit. Angeli verò omnes potuerunt, quia aliqui defacti peccarunt. Creatura etiam cum justitia originali ut Bern. hom. 2. super Missus. Talem sibi debuit deligere, immo condere Matrem, qualis & se decere scierat, & sibi noverat placitum. Quis autem non perhorrescat dicere decuisse Matrem DEI originali maculâ fuisse inquinatum?

aut Deo placitum iri, in Matrem sumere quondam peccati turpitudine fædatam. Hoc ipsum Richard. Victor. lib. 2. de *Emman.* cap. 29. his exprimit. Sicut Cælum non est capax alicujus peregrinae impressionis: Ita nec Deipara propter mirabilem ejus impeccabilitatem nullam peregrinam levissimam peccati originalis impressionem unquam suscepit; Imò nec sub peccati lege condita. Juxta Laur. Justin. lib. de *Cæli Comm.* cap. sept. Quotquot ex ipsa Adami nati sunt progenie, exceptis duntaxat Mediatore Dei & hominum Christo JEsu, & ejus Matre sub hac peccati lege conditi sunt. *Idem in fasciculo amoris cap. 7.* Nemo ab ipso mundi initio, usque ad plenitudinem temporis, duntaxat Mediatore ejusquè Genitrice exceptis, jugum dominationis peccati evasit. Ipse conceptus ejus passivus quam sanctus, audi illam de apud S. Brigit: in re hac testem. Pro certo dico tibi quod ex verbo Angeli nunciantis convenerunt carne Parentes mei, non ex concupiscentia aliqua voluptatis, sed contraria voluntatem suam, ex Divina dilectione, & sic ex semine eorum, per Divinam charitatem caro mea compaginata est.

De ista sanctitate videtur locutus *Matthæus Augustus Cantacubenus* in illa cantica *Lampades ejus*, quod 70. legunt. *Penne ipsius*, ubi ita loquitur. Sedit Virgo super seraphim, & super ipsas supremas intelligentias, inviceratum ferens Opificem, & Conditorem universi.

De hac *Oigen. hom. i. in Matth.* ubi inducit Angelum, qui hunc in modum Virginem Josepho commendat. Accipe ergo ô Josephi Mariam, sicut commendatum Cælestem thesaurum, Deitatis divitias, sicut plenissimam sanctitatem, sicut perfectam justitiam. Accipe eam sicut Unigeniti mansionem, sicut honorabile templum, sicut donum Dei, sicut Creatoris omnium propriam, sicut Regis Cælestis dominum immaculatam. *S. Ephrem. orat. de Deip.* Intemperata, incorrupta, pura, immaculata Virgo Deipara ab omni sorde & peccati labo alienissima, omnium Regina sublimior fuit Cælicolis, purior solis radijs, & splendoribus, honoratior Cherubim, sanctior Seraphim, & gloriosior cæteris omnibus superis exercitibus. *S. Bernardin. tom. i. serm. 12. artic. 3. cap. i.*

Sicut Filius Mariæ est Sanctus sanctorum, ita constat, quod Mater quæ ipsum portavit est Sancta sanctorum. Ubi ergo est summa plenitudo sanctitatis humanae, & Angelicæ, ibi semper Virgo Dei Mater, prima sanctitatis suæ jecit fundamenta, ibi detinuit gradum, & palmam fixit virginem. *Dionys. Cartb. lib. 2. de laudib. B. Virginis art. 2.* ita habet. Scribit Albertus Mag. in libro de laudib. Virg. Beatisima Virgo gratiâ fuit plena. *Primo*, quia omnes gratias generales, & speciales omnium creaturarum in summa habuit. *2.* Quia & illas gratias habebat, à quibus omnis creatura vacua fuit. *3.* Quia ejus gratia tanta fuit, quod pura creatura non fuit majoris gratiæ capax. *4.* Quia incretam gratiam quæ Deus est, totam in se continuit.

4. Quia

4. Quia hujus ope mortalibus Cælites beneficia
tribuunt.

S. Brigitta lib. 6. cap. 93. & S. Francisca Romana apud Maraccium. Cum imminenter Romanæ urbi clades, S. Petrus & Paulus Apostoli ad Virginem recurrerunt, & eis interventu averterunt.

Hoc initio claruit imago Cellensis B. Virginis Anno 1284. Henricum Marchionem Moraviæ morbus quispiam incurabilis obruerat: Conjugem vero Agnetem haud mitius habuit paralisis. Destituti ambo ab arte Medicorum, Divi Wenceslai M. opem implorant. Apparet Divus per quietem, dat sanitatem, sed ut eam referant Divæ Virginis, idque coram ejus statua, quæ tum in cella cuiusdam Religiosi latebat in Germania profiteantur. Quod & fecerunt.

Alterum afferimus. Excesserat jam vitâ Franciscus sui ordinis Patriarcha, cum hæc contigisse refert in ejus vita S. Bonav. Jam diem septimum partus laboribus quæpiam mulier discruciatatur, adeò, ut instar carbonis fuerit exusta in nigore, omnemquæ spem vitæ suæ ab omnibus excluderit. Invocat nihilominus Divum Franciscum, is se præbet obtutibus semisopitæ, & quærit, nōritne te & illud cantum *Salve Regina*, &c. annuit mulier, dat spem vitæ mulieri, atque proli ejus D. Patriarcha, ac subito disparat. Redditur sibi mulier, memorq; moniti orat *Salve Regina*, & dum verba: *Et Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende* proferre partum suum effundit felicissimè, & omnes cum eo dolores. Pulchre Idiotæ contemplat. Credo ò Domina piissima quia te orante pro me peccatore ad Filium omnes cæteri Sancti orabunt, te vero tacente nullus orabit, nullus lucebit. Sed quod scriptum est in Spec. vite S. Francisci cap. 109. ubi ipse S. Francisus opitulatur misero, ad B. Virg. ipse inter Cælites existens recurrat. Refertur hoc ipsum & in Chronico Minorum, sed quibusdam omisssis. Res sic erat.

In Hispania in Civitate Roderici Episcopus agebat vitâ lubricus ac dissolutus, unicum tamen hoc habuit laudabile, quod summopere S. Francisci Patrocinio fideret, ejusque Fratres liberaliter haberet: imminere illi mortem, damnationemque Sanctus prænoverat, ideo ut ad meliorem frugem flecteret, ostendit per visum Nobilicuidam, Episcopi ejusdem famulo, Episcopum in palatio quopiam dæmonibus referentissimo, cum instrumentis, quibus eum de cathedra conabantur deripere, cui ille nigris induitus infidebat; & monuit Divus, ut hoc visum Episcopo referretur. Metu aliave causâ neglexit famulus. Exhibuit visum Divus secundo, sed rursus famulus celavit Episcopum. Tandem tertio Divus visionem instaurat, & monet ut digitæ vestem Episcopi ostensi tangat: fecit, sed ferè digitum exusit: Quo jacti factus fortior, exposuit visionem Episcopo, sed ab eo ludibrijs exceptus. Paucis post diebus Episcopus

piscopus subito ac impoenitens moritur. Aderant dæmones qui miseri auferrent animam : Adfuit & Divus cum S. Clara qui inhiberet : sed genij urgebant iuxta leges justitiae sibi deberi, utpote hominis in peccatis gravibus functi vita. Intercedivus S. Clara commendat animam, ipsa verò ad Dei Matrem digreditur, ejusque sollicitè ope implorat. Cui Virgo: Verè iste non est dignus, ut pro illo Filium deprecer: propter te tamen interpellabo pro eo. Redditus itaque die tertią vita Episcopus, & quod de eo aetum retulit, diebusq; novem ad poenitentiam in vita reliquo.

Bene argumentatus de patrocinio Virginis *s. Anton.* p. 4. tit. 15. cap. 17. Oratio Sanctorum innititur tantum gratia, oratio autem Virginis innititur gratia Dei, iure naturali & justitiae. Quapropter dura Sancti impetrant etiam per Mariam impetrant. Quod ipsam conspicitur in *Revel S. Brigittæ libro 1. cap. 103.* ubi S. Dionysius visus est orare Sanctam Virginem ut Regno Galliæ succurreret. S. Menulphus apud Surium testans est reviviscens à mortuis, se aliquid post obitum per Dei Genitricem Mariam impetrâsse. *s. Cæcilius M.* ut habetur in *vita Annonis apud Surium*, Peccatoris causam salutem per opem Deiparæ quæsivit, & reperit. *s. Agnellus* ut habetur in *dem in ejus vita apud Paulum Regium*, post obitum apparuit cuidam orans pro salute ejus Virginem Mariam; ita Divi quod nobis donant, ope Virginis donant.

5. Quia de ejus gloria Cælitæ participant.

Sit primus hujus rei testis *s. Bernardinus tom. 1. serm. 61. artie. 3. cap. 30.* expendens illa verba Esther cap. 1. Posuit diadema Regni super caput ejus, & voluit eam esse Reginam, ita ille; Istud est diadema speciei, & coronæ gloria, quā Virgo super Angelos coronatur, & intra Trinitatis gloriam ipsa sola sit amplius elevata ac plus Beatissima Trinitatis diligit gloriam, capiat, sentiat, ac fruatur, quam omnis alia pura creatura sumpta: de cuius gloria post Filium participant universi. *s. Ephrem. Orat. de B. Virgine.* Regina omnium sublimior Cœlicolis, purior solis radijs, & splendoribus, honorior Clerubim, & multo sanctor Seraphim, & nulla comparatione ceteris omnibus exercitibus glorioseior, omnium Sanctorum Corona.

Hinc meritò dantur hi tituli B. Virgini à *s. Bonav.* in *psalt. min.* Regina seculorum. *A Buteone in hymno,* Altitudo incenarrabilis. *A s. Chrysost. serm. 143.* Virgo major Cœlo. *Ab Eucher. Presbyt.* Virgo purior omnibus Angelis Cœlorum, & splendidior in puritate omnibus splendoribus eorum, & Civium omnium Supernorum. *Albit. Magn. in bibliis B. V. ad Cap. 1. cant.*

Pro infallibili Regula debet usus habere, qui eam diligimus, quod omne, quod unquam bonitatis in aliquo Sanctorum fuit, vel pulchritudinis, in ipsa hoc per excellentiam Deus exercuerit, & per ipsam in eos. Et lib. de laudib. B. V. cap. 69, & 76. tradit hanc regulam pro formandis de Virginis celsitudine sententijs: Dubium non

est, quin Mariæ tribui conveniat, quidquid boni quævis Creatura vel fecerit, vel reperit. Petrus Damian. serm. de Nativit. Virg. Attende Seraphim & in illius superioris naturæ supervola dignitatem, & videbis quidquid majus est, minus est Virgine, solumque Opificem opus istud supergredi.

6. Quia est quodammodo Omnipotens.

Richard. lib. 4. Cum eadem sit potestas, & communis Matri, & Filii quæ ab omnipotente Filio, omnipotens est effecta, quia non est potestas nisi à DEo Rom. 14. Vnde dicit cum Filio Matth. 28. Data est mihi omnis potestas in Cœlo, & in terra; tamen excellenter potens in Ecclesia triumphante. Vnde dicit Eccles. 24. In Ierusalem superna potestas mea, imperandi scilicet quod volo virtutibus Angelicis, & animabus sanctis, & faciendi ad beneplacitum meum, & quos volo introducendi. S. Bonavent. in Cont. post psalm. Domina nostra omnipotens post Dominum nomen ejus. Quia ut August. seu aliquis apud eum serm. 20. ad Fratres in Eremo docet. Talis suo modo Mater, qualis Filius. S. Andri. Cret. vocat Virginem Miraculorum effectricem, potestatem habentem, quæ labefactari nequeat; & quæcunque voluerit efficere potest. S. Sabbas ita illam affatur in Meneis 17. Jan. in matut. Et Greg. Nicomediensis Orat. de exalt. B. Virg. Nihil tuæ resistit potentiae, nihil repugnat tuis viribus, omnia cedunt tuo jussu, omnia tuæ potestati serviunt. Damian. serm. 1. de Nativit. B. Virg. Nihil tibi impossibile. S. Bonav. rationem dat in Speculo cap. 8. Quia Dominus potentissime tecum est, idè tu es potentissima secum, & per ipsam potentissima apud ipsum. S. Anselm. de laud. B. V. cap. 12. Dominus te sic exaltavit, ut omnia tecum possibilia esse donaverit.

Refert S. Brigitta revel. c. 84. Sanctos hæc in Cœlo dixisse: O Domina Benedicta, tu portasti Dominum in te, & tu Domina omnium es: quid est quod non poteris, quod enim tu vis, hoc factum est.

7. Quia Dominatur Angelis.

S. Joan. Damascenus in Dialogo Angeli annunciantis Virginis qui est relatus in Meneis Græcorum ad 25. Martij, ita inducit Angelum agnoscenter supra se Virginis Dominum. Quid me pertimescis ô nullo unquam nævo subjecta? me qui tibi potius metum ut subditus debeo? Quid me veneraris ô Domina, qui te etiam cultu quodam adorationis longè justius veneror? Non sine timore ante faciem tuam ut servus antè Dominam adito, imò nec aspicere te præ veneranda tui formidine audeo. Et paulo post. Lætare ô altitudo Maria! ad supremum cuius fastigium cogitationes hominum ascendere nequeunt: lætare profunditas, cuius subtilem recessum nec quidem acies Angelica penetrat, lætare per quam in novantur Creaturæ.

E

Quod.

Quod verò statim ab infantia Virginem Angeli, ut Dominam servi, famulatu fuerint prosecuti *idem orat. 1. de Nativ. B. V. testatur*: dum sic illam alloquitur infantem. O sanctissima Filia, quae Materni uberis lacte aleris, & ab Angelis undique cingeris. Quod ipsum Greg. Nicomed. *Orat. de oblat. Deip.* Sentit & extendit. Oportebat non unum solum ei servire Angelum, sed decies mille millia eam stipare. Quod explicatur à S. Hieron. lib. de Nativit. B. V. qui est tom. 9. Quotidie ab Angelis frequenterabatur, quotidie Divina visitatione fruebatur, quae eam à malis omnibus custodiebat, & bonis omnibus redundare faciebat. Faslus est hoc ipsum in 3. p. Chronic. S. Francise. lib. 6. cap. 30. Angelus Gabriel qui haec dixit B. Amedeo. Septem Angeli sumus qui Genitricem Dei nostri veneramus, alias omnes generis nostri præcedimus.

Hi septem ex Angelis altioribus specialiter serviunt, nam etiam omnes alii serviunt juxta S. Bonav. in Cantic. Te Deum laud. Tibi Virgo omnes Angeli & Archangeli, tibi Throni & Principatus fideliter deserviunt, tibi omnes Potestates, & omnes Virtutes Cœli Cœlorum & universæ Dominationes obediunt, tibi Cherubim & Seraphim assitantur, tibi omnis Angelica creatura incessabili voce proclamat, sancta, sancta, sancta Maria Dei Genitrix Mater & Virgo. S. Athanas. in Evang. Deip. Beatam te prædicant omnes Angelorum & terrestrium hierarchiæ, & hierarchicas manus attollentes benedicunt tibi, qua & in Cœlis benediceris, & in terris Beata prædicaris. Et rufus. Ad te clamamus recordare nostri SS. Virgo, quæ etiam à partu Virgo permanisti: Ave gratia plena Dominus tecum, Beatam te prædicant omnes Angelorum & terrestrium hierarchiæ. Benedicta tu es in mulieribus, & benedictus Fructus ventris tui; Intercede ergo & Domina & Regina, & Mater Dei pro nobis.

Quam profunda verò sit hæc Cœlestium Spirievum veneratione, indicat nobis omnium nomine ille qui B. Brigittæ sermonem dictavit, in quo cap. 4. bæc habet sermonem in S. Virginem directo: Angeli initio mundi de hoc magis exultabant, quod te (D'eu) creare volebat, quam ex eo, quod ipsos creaverat, & sic tu o Virgo Sanctissima, Angelis mox ut creati fuerunt, gaudium fuisti, que ipsi Deo sine principio summa delectatio extitisti, & sic verè Deus cum Angelis, & Angeli cum Deo de te, o Virgo Creaturarum omnium dignissima, antequam creareris intimè congaudebant. Et cap. 20. Angelii ita obédiētes natae Virginis effecti sunt, quod omnes inferni peccatas libentiū sustinerent, quam aliquibas suis præceptis in aliquo contradicerent.

8. Quia est Canticum Cherubim ac Seraphim.

Verba sunt S. Ephrem. de laud. Virg. Canticum est Cherubim ac Seraphim. Virgo est hymnodia Angelorum, hanc hymnodiam priusquam nata fuisset, incepunt. Teste S. Vincentio Ferrario serm. de Concept. Sancti Angeli conceperunt Virginem in suis mentibus per quam eorum ruina repararetur, & incepérunt tripludiare.

& facere festum magnum. Postquam verò nata est inquit *Richard. lib. 2. de laud. Virg.*
cap. 2. Angeli nomen desiderabant nominari, ut non intra terræ terminos claudere-
 tur, sed etiam celebre haberetur in cœlis, & de facto quantoperè hoc nomine de-
 lectentur, ipsamet Virgo apud *S. Brigittam lib. 1. cap. 9.* exposuit. Audi quantum Fi-
 lius meus nomen meum honoravit, Angeli boni auditio hoc nomine, justis magis
 propinquant, & de eorum lætantur profectu, quibus sunt ad custodiam deputati.
 Sed jam ad cantum veniamus. Quid tamen canant Virginis aut quomodo Virginem
B. Henricus Suso frequenter auroræ tempore ab illis audivit decantari. Stella Maria
 maris hodie processit ad ortum &c. *Navarrus Abbas Monasterij Romane Vallis in manu alii*
Orat. cap. 18. n. 188. Fama est sapidam illam orandi formam: *Salve Regina* olim
 in nostra Romana valle sabbatis solitam ab Angelis cantari, quam ab eo tempore in
 hoc præsens Angelorum fontem appellant; quam *S. Bern.* audivit ab ijsdem alibi
 cantari. *Vincent. Belvac.* in *Spec. hist. lib. 6. cap. 65.* refert de quodam Eremita qui au-
 dit Angelicum melos, miratusque quid sibi vellet accepit responsum, Virgo perpe-
 tua quæ Deum genuit, hac nocte nata fuit, quod etsi ab hominibus ignoretur, ab An-
 gelis tamen celebre habetur.

Sed quid cecinerint non expressum arbitror. Quod Ave Maria &c. Quia scri-
 pit *S. Ambros.* *Orat. de laud. Virg.* tres Angelorum Hierarchias, non sine magna &
 sonora voce Verba Gabrielis identidem decantare. Idem sensit. *S. Ephrem. de laud. Virg.*
 Et nos ut moneret *S. Joan. Damasc.* *orat. de dormit. Virginis.* Cum Gabriele antesignano
 exclamemus: Ave gratiæ plena Dominus tecum. Et orat. *de Annunt. Virg.* Vere pio-
 rum labra Dei Genitrici, Angeli vocem finè ulla intermissione modulantes cum ex-
 ultatione clament, Ave gratiæ plena Dominus tecum. *Goffridus Vindocinensis serm. in*
omni fest. B. M. Hæc est cui serviant Angeli, Archangeli famulantur, omnis etiam mi-
 litia Cœlestis exercitus hanc Virginem laudat, & veneratur. *S. Bernardin. tom. 3. ser. 3.*
deglo. nom. M. artic. 3. c. 3. Omnes Angelici Spiritus sunt hujus gloriose Virginis Mi-
 nitri, atque servi. Quomodo enim non essent servi illius, per quam eorum quan-
 tum ad integratatem, reparatio facta est, per cuius Filium corundé facta est purgatio,
 illuminatio & consummatio, id est gloriæ consummata perfectio? Benè igitur Do-
 mina dici potest, atque merito de illa omnes Cœlestes spiritus confiteri & dicere illud
4. Reg. 10. Servi tui sumus, quæcunq; jusserris faciemus. *S. Bonav. in Spec. cap. 3.* illam cum
 Esther que innixa super famulam unam, ab altera comitatum habuit sic confert.

Per Esther intellige Reginam Mariam, duæ famulæ, quarum Reginæ est Ma-
 ria, sunt Angelica & humana natura. *Albertus M. super missis cap. 203.* Dominatur
 Maria volatibus cœli, id est elevatis Angelis, & volantibus in Cœlum, & ad altitudinem
 contemplationis Dei. *B. Amedeo raptu 8. hic dixit S. Gabriel.* Maria assidue erat stipata
 multitudine Angelorum, quia à principio jussit Deus nobis Angelis, ut eam pro nostra

Regina teneremus: Nullus ex nobis tam potens & magnus fuit, qui non cuperet eam videre quamobrem alternatum ad eam veniebamus, & ab ea recedebamus admirantes tantam gratiam.

Pulcherrimè hanc rem exprimit Jacobus Archesp. Junuensis in suo Mariali serm. 6, sum ait: Cælum circa stellam maris se vertit, sic tota curia Cælestis ad B. Virginem attendit, gyrum cæli circuivit, ait ipsa Eccles: 24. Tunc quippe gyrum cæli circum, quando totam cælestem curiam ad se attendere facit.

CAPVT IV. Ecclesia Beatam dicit Sanctam Virginem.

¶. Quia Virgo est Mater Ecclesiæ.

Luc: 2. Peperit Filium suum primogenitum, at ubi alij? nomen hoc utique alios videtur respicere? Mater nostra Maria, quæ licet non nisi Filium unicum carnalem genuerit, in eo tamen spiritualis Mater effecta est magnæ multitudinis filiorum, quorum primogenitus est Christus Richard, à S. Luter. respondet. lib. 2. p. 1. & addit: Sicut mater Eva est dicta omnium viventium vita naturæ, Gen. 3, sic Maria Mater omnium viventium vita gratiæ. Ipsa etiam propter hoc figurata est per Saram quæ non nisi unicum carnaliter peperit Abrahæ; tamen Mater dicta est Populi Israælitici. Unde Iсаi: 51. dicitur Judæis: Attende ad Abraham Patrem vestrum & ad Saram quæ peperit vos.

In idem recedit quod dixit Guerius Abbas serm. 2. de Nativit. O Mater incorrupta, Virgo facunda, Filius qui datus est tibi, filios dedit tibi. Idem serm. 1. de Assumpt. ad illud Galat. 4. Filioli mei quos iterum partario. Si servus Christi filios suos iterum, atque iterum parturit, cur atque desiderio pietatis, donec formetur in eis Christus, quanto magis ipsa Mater Christi?

Explicat hoc Albert. Mag. super missus. Omnimodum Sanctorum quos per spiritualem gratiam mediante Virgine regeneravit Deus, dicitur Mater. Imo etiam Angelorum dicitur Mater, quia ipsa mediante ipsorum restaurata est ruina.

Hinc Moysi olim supremo Duci Ecclesiæ collata est inaugratio prope Rubrum ardentes incombusum Virginitatis Marianæ symbolū. Aaroni summus Pontificatus et Virga florente prodidit, quæ ipsa Virginis istius erat imago: Virgo enim erat futura regalis Jesse.

Hinc